

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek dné 20. marca 1891.

V Ljubljani 18. marca.

Da je toli hvalisava kultura mnogokdaj jako relativne vrednosti, to skušamo dan za dnevom mi Slovani, ki že davno vemo, da se pod to pretvezo skriva vse kaj drugega, da je „Drang nach Osten“ le boj za kruh, za obstanek, kajti, ko bi takozvana „kultura“ bila res kaj izbornega, ne bilo bi je treba usiljevati, vse bi se kar trgalo zanjo.

V podobnem, a še brezprimerno hujšem stanju so afriški muri. Njih kontinent postal je torišče raznim evropskim narodom, ki, hoteč povišati svoje države sijaj, tirajo v tem delu sveta svojo kolonialno politiko z ognjem in mečem. Doslej še nesmo čuli drugega, nego da je bila ta ali ona vas požgana, pri tej priliki toliko domačincev ubitih, voditelji obešeni in da se je takimi sredstvi posrečilo pomnožiti Evropecev ugled. Vsa takozvana kolonialna politika ni drugega, nego vrsta nasilstev in tudi Stanleyevo potovanje po afriški celini izgubi neizmerno veliko na svoji vrednosti, ako je denemo le na malo občutno tehtnico, kajti znano je, da poslednje potovanje njegovo ni imelo znanstvenega, ampak le trgovsk pomen, šlo je namreč za skladišča slonove kosti, vredna nad milijon goldinarjev, katerih pa niso mogli odnesti, ker so se ekspedicije člani zaradi bogatega plena sprli mej seboj.

Ako že omenjeni dogodki vzbujajo skrajno nevoljno v nas in žalijo naš pravni čut, moramo se uprav gusom obračati od zlodejstev, katera se vrše pod praporom italijanskim v Masavi. Italija, ki v vsem robsko posnema druge velevalisti, izbrala si je poprej neznatno Masavo za svojo afriško naselbino, od koder se hoče razširiti dalje po Afriki in v osrčje abesinskih gorā. Ob sebi umevno je, da se je v Masavi uvela italijanska uprava in da so Arabci in drugi domačinci kmalu korenito seznanili se z dobrotami italijanske policije.

Policije delovanje bilo je krvoločno, roparsko, grozno. Uplivne in bogate domačince, imovite trgovce zatožili so, kadar se jim je zdelo, zarote, zveze s sovražniki, deli jih potem pod ključ in potem v tihi noči odpeljali iz mesta v puščavo, kjer so jih ustrelili

ali pa zadavili in potem takoj na lici mesta zagrebli. Na tak način pomorili so do osemsto oseb, njih premoženje pa si prisvojili.

Stvar bila je dolgo časa tajna, ker se je skrbno prikrivala. Dvema časnikarjema gre zasluga, da sta z velikim pogumom razkrila v nebo kričeča grozodejstva in tako dala povod, da je vsa Masavska zadeva bila predmet interpelaciji v zbornici italijanski, in da žaljeno javno mnenje sme pričakovati, da krivci zasluženi kazni ne odidejo.

Italijanska kolonialna politika v Afriki dobila je s to zadevo neizbrisen madež, kajti ako poveljniki policije dopuščajo in celo zaukazujejo take zločine, kaj si moramo misliti o italijanske naselbine drugih članov, mej katerimi je večina pustolovcev in brezupnih ljudij, katerim so bila domača tla zaradi kaz. zakona določeb že prevroča in so zaradi tega šli trosit kulturo in osrečevati Arabce in mure?

Taki dogodki, kakor so Masavski, žalostno osvetlujejo kolonizacijo italijansko, in pomilovati je nesrečne mure, katerim se uceplja taka „kultura“. Sicer je pa tudi od drugod prišel jednako nepovoljen glas. Italijanski naseljenci v Novem Orleansu poskušali so kaj jednacega. A energični Američani so stvar v kalu zadušili in sodnik „Lynch“ imel je zopet prvo besedo in glavni krivci bili so takoj usmrčeni. O tem pa prihodnji in na drugem mestu.

O dolenjski železnici

(Konec.)

Ali preračunjeni dohodek se opira na istino, da prejmlje južnoželeznična postaja Rakek, kateri daje največ tovarne vožnje dolenjski lesni promet, več nego dvakrat toliko tovarnega blaga. Zatorej postavljena številka gotovo ni prav nič pretirana, zlasti ako pomislimo, da vozijo z dolenjske strani les na Rakek le iz gozdov političnega okraja kočevskega, večina drugih dolenjskih krajev pa mora ubirati druge prometne pote. Temu nasprotuje peticija z nekakim silnim lokalnim znanjem. Kakšno pa je to znanje, kaže najbolje trditev: „Gozdovi kmetovski so skoraj do cela posekani.“ Po organih gozdnega nadzorstva pa je lahko dokazati, da so posebno kmetovski gozdovi v Velikolaškem in Ribniškem okraju, kateri hodijo tu pred

vsem v poštev, prav neobičajno „celi“ ter imajo zagadelej kakor tudi zaradi goste rasti svoje nenavadno veliko prometno vrednost.

Nadalje našteva peticija grajščinske gozdove ob kočevski progi, pa tudi o njih ne ve veliko las-kavega povedati ter zopet pretirava po svoji navadi. Pri tem pa je prezrlo — nalašč kali? — baš najlepše gozdovje, ki je ima kranjska dežela sploh in preko katerega pojde ravno železnica, namreč gozdovje grajščine Orteneške. Kar je drugega gozdnatega sveta po Dolenjskem, pozabila ga je tudi, a vender je znano, da ima n. pr. politični okraj novomeški sam nad 78.000 oral gozda. Omenjamo le velikanskih gozdov gorjanskih, roških, posterških in soteških. Ali ti niso nikjer naštet, kakor tudi ne širni, deloma pravilno oskrbovani gozdovi mokronoškega in kostanjeviškega sodnega okraja, iz katerih bodo najbrže tudi — vsaj z večine — lesne pridelke dovažali do dolenjske železnice.

Glede na te istinite razmere in ko peticija tako očitno prezira vrednost lesnega tovarnega prometa, pač ni potrebno razbirati njenih tarifno-političnih ekskurzov. Tarif bode itak šele določiti.

Recimo, da bi se z ozirom na narodno-gospodarske koristi znižale tarifne postavke ter bi vsled tega se zmanjšali dohodki pri kateri poziciji, ali pri tem ne smemo prezreti, da račun dohodnosti ceni domnevni čisti dohodek na 275.000 gld.; vsled sklenjene pogodbe za dobavo premoga pa bode zadostoval veliko manjši dohodek iz drugih prometov, da ne bode treba deželi plačevati poroštvenih do-neskov.

Takisto ni vredno ugovarjati ostalim trditvam. Če spisatelj peticije hladnokrvno trdi, da je „znana resnica“, „da se rogata živina, ako je zdrava in kreпка, tudi po krajih, kjer drže železnice, ne razvaža po njih, ampak jo ljudje gonijo peš“, kamor je namenjena, onda je brezuspešen vsak ugovor. Po prašni cesti v bližnji trg stopicajoti voli to je torej podoba, v kateri si peticija predločuje umno uravnano živinsko kupčijo. S takimi nazori se pač ni resno baviti.

Pa ako bi tudi vzeli številke peticije v podlogo, vender je očitno, da bi tudi potem deželi ne grozila tolika nevarnost vsled prevzetega poroštva.

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Po končanem boji; Graška teta in naš deželni muzej; nemškoslvenski napisi; jednaki napisi po mestnih ulicah; jedini slovenski napis v Celovci; dobri geografi; kitajska knjigarna v Lub la ni; žalostni praznik deželnega patrona; zopet jeden najboljši iz stare garde; slava spominu prijatelja.)

Hvala Bogu, da je postalo nekako bolj mirno gori nad črta. Gromenje volilnih topov potihnilo je, čujejo se le še puške pojedinih tiraljerjev in sem ter tja kak zakasneli strel večjega kalibra. A le malo časa trajal bode ta mir in kmalu začne se morda še huje boj! Čujejo se že prvi poki, po malem spušča se prednja straža sovražnikova v boj in je začela streljati po naših sprednjih stražah. To bode trajalo nekaj časa, a bojim se, da se skoro zbudi stara strast, katera ne bode gledala ne na desno ne na levo in drvila naprej. Toda do takrat morda vender še ućakamo kak miren teden, katerega hoćemo v božjem miru užiti in mej tem pogledati malo na okolu, kaj se godi po svetu.

Graška teta „Tagespošta“ te dni javka in cvili, da se deželni muzej kranjski poslovenjuje, od-

kar je zatisnil oči pokojni Dežmann. Pri mineralijah, pravi, da se vidijo napisi najprej slovenski in še le v drugi vrsti nemški! In to je grozna pregreha v muzeji dežele, katere 95 % je slovenskih prebivalcev! Molčali smo o napisih po vsej zgradbi, ki so večinoma nemško-slovenski, posebno oni, kar jih je vlitih in trajnih, ko so drugi tiskani ali napisani slovensko-nemški. A popolnoma opravičeni bi bili zahtevati, da so izključno vsi napisi slovensko-nemški v zavodu, ki je deželni zavod, katerega vzdržuje dežela s 95 % slovenskega prebivalstva. To ni nikakoršen radikalizem, to je zahteva narodne poštenosti in zdrave pameti.

Kaj bi rekla Graška teta, ko bi se danes ali jutri stavila zahteva, da se napisi Ljubljanskih ulic v slovenski Ljubljani spremenijo, kakor bi to zahtevala narodna čast naša? Nemškutarji so dobro vedeli, da Slovenci ne bodo tako radikalni in se bodo glede velicij stroškov raje zadovoljili z nemško-slovenskimi napisi, nego pa jih spreminjali. In vender bi bilo to povsem naravno. Kaj tacega le mi pohlevni Slovenci trpimo in mirno gledamo, drugi narodi postopali bi v tem oziru mnogo bolj radikalno.

V Ljubljani trpimo po vsem mestu take na-

pise, v Celovci pa jeden sami slovenski napis tako straši in plaši nemške mestne očete! Potem uaj mi pa še kdo reče, da nesmo mi Slovenci stokrat bolj liberalni od Nemcev!

Da stari Shakespeare ni bil baš temeljit geograf, pokazal je v jedni igri, v kateri govori o čeških morskih obalah in ladijah ob njih. Dobil je konkurenta v Rimskem klerikalnem organu „Moniteur de Rome“, ki pripoveduje: da je nemško vojno brodovje 8. t. m. v pristanišče v Augsburg priplulo, kjer ga je bavarsko vojno brodovje pozdravljalo s streljanjem iz topov! — Bum! Ta je pa vender še bolj debela, nego jo naša klerikalna gospoda včasih podaja v predalih svojih organov.

Že večkrat sem premišljeval, je li ni to tiskovna pomota, da je nekje v nekem čudnem kraju v Lub la ni katoliška knjigarna, ki ponuja neko delo. Mislil sem si, da bi pač moralo stati „kitajska knjigarna“, ker to bi se ujemalo s čudnim mestom Lub la ni, kakor se nahaja naznanjeno ope-tovano v predalih našega klerikalnega duevnika. Morda se mi vender še posreči razvozlati to uganjko.

Prav žalostno praznovala bode dežela kranjska letos god svojega deželnega patrona sv. Jožefa. Kruta osoda iztrgala je z neusmiljeno svojo roko

Čistega dohodka računi
 peticija 18.650 gld. — kr.
 k temu pa je prišteti dohodek
 iz pogodbe za dobavo pre-
 moga z 235.640 „ — „
 tako, da bi bilo še vedno . 254.290 gld. — kr.
 na razpolago za obrestilo in
 poplačilo prioritet in bi de-
 žela k vsakoletnemu v ta
 namen potrebnemu deležu z 296.952 „ — „
 prispevala le po 42.663 gld. — kr.
 — da bi pa ona vsaj čez nekoliko let železničnega
 obrata dobila vračilo, pritrdili bi morebiti petentje
 sami. —

Če torej nekoliko natančneje razbiramo vse-
 bino peticije, ki se je s toliko reklamo in z naj-
 hujšim vznemiranjem prebivalstva razširjala po de-
 želi, razprše se dokazi njeni v nič. Le nekaj je
 preostane. Nje očitna namera, ki je ni moči
 prikriti z nobeno frazo! Kdor ruje s takimi
 razlogi zoper kako nameravano železnico, njemu je
 malo mari, na kakšen način bi se železnica, napra-
 vila glavna namera mu je, da izpodbije nje grad-
 njo samo ter jo prepereči s kakeršnimi
 koli sredstvi. —

Je li mogoče misliti, da bi visoka vlada odo-
 bravala tako postopanje ter pospeševala take na-
 mere, nasprotujoč s tem najvišji potrditvi deželnega
 zakona? S tem bi prav v živo oškodovala ne le
 dežele kranjske gospodarske koristi, vzbudila nena-
 vadno viharo gibanje, zlasti po Dolenjskem, ampak
 spravila bi tudi ustavno načelo prav resno v nevar-
 nost. Kajti ne brez preudarka, ne lahkomišelnosti je
 visoki deželni zbor vojvodine kranjske, odločil se
 za zakonov načrt, ki ga pobija peticija. Visoka
 vlada sama je v poročilu o nagibih v vladni pred-
 logi glede privolitve in pogojev za gradnjo dolenj-
 skih železnic pokazala deželnemu zastopu, da je
 poročstvo za obresti prioriteta dolga tista pot,
 po kateri se nameravani železnici najlažje in naj-
 primerneje izvedeta. In to pot je bilo moči nasto-
 piti z njeno uslužnostjo pri sklepanju pogodbe za
 dobavo premoga, in vsled tega, ker se je ta po-
 godba ugodno sklenila, zmanjšala se je v resnici
 nevarnost deželne izgube. Visoki deželni zbor pa je
 vse okoliščine najnatančneje in najkoreniteje pretehtal
 in po najtemeljnejšem preudarku poslednjič
 se uveril, da je ne le za gradnjo železnic, ampak
 gotovo tudi za deželno gospodarstvo prikladnejše,
 če dežela prevzame poročstvo. Načrt zakonu je vi-
 soki deželni zbor sklenil z vsemi proti trem
 glasom, torej skoraj soglasno. Zdaj naj bi
 se pa ta sklep uničil, namera visoke vlade in pa
 zakonitega deželnega zastopa pokopala vsled peti-
 cije, katere ničevost je pač dovolj dokazana!

Ugoditi peticiji je nemogoče, iz
 stvarnih razlogov, ker to bi bilo toliko,
 kolikor uničiti tisto zakonito oblast, ka-
 tero ima pravico zahtevati svobodno vo-
 ljeno deželno zastopstvo v javnem živ-
 ljenju.

Deželni odbor pričakuje zatorej popolnoma
 mirno skorajšnje rešitve te reči, prosi pa slavno
 c. kr. deželno predsedstvo, naj blagovoli visokemu
 ministerskemu predsedstvu predložiti najudanejšo

zopet iz naše srede jednega prvih sinov domovine
 in baš sv. Jožefa dan izročili bodemo materi zemlji
 dr. Jožefa Poklukarja, deželnega glavarja kranj-
 skega. Nad njegovo prerano izgubo ne žaluje samo
 ožja obitelj njegova, ne samo dežela kranjska, vsa
 slovenska domovina čuti prebitko izgubo, katera
 jo je zadela, ko je izgubila tako uzornega sina,
 kakor je bil pokojni. Le težko bode nam nadome-
 stiti tako uzornega moža.

Slovenci smo res nesrečen narod! Najbolji naši
 duševni veljaki zapuščajo nas mladi, ko se je baš
 domovina začela veseliti njihovega razvoja in nji-
 hovega delovanja, najbolje naše talente pobrala nam
 je nemila smrt, komaj da so se prikazali. Marsika-
 teri šinol je kakor svetli meteor pred našimi začu-
 denimi očmi. Zavzeli smo se svitu njegovemu, a na
 mah izginol je zopet, obdajala nas je tužna temota,
 bili smo zapuščeni.

Jednako malo sreče imamo pri naših politi-
 škah veljaki. Izvzemši pokojnega očeta slovenskega
 naroda, kateremu je milostna bila osoda in mu dala
 dočakati lepo starost in obradovati se na večeru
 svojega življenja nad sijajnim uspehom mnogolet-
 nega truda in delovanja, legli so manj ali več vsi
 naši voditelji in veljaki v prezgodnji grob v cvetu

prošnjo, da priporoči deželni zakon o poročstvu
 čistega dohodka za dolenjski železnici, kar najprej
 mogoče v najvišjo potrditev.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. marca.

Državnozbornske volitve.

Danes volijo mesta dalmatinska, potem trgo-
 vinske zbornice in v soboto bodo z volitvijo veli-
 čega posestva v Dalmaciji državnozbornske volitve
 popolnoma dokončane, katere so se pričele dne
 27. februarja in trajale do 21. marca.

Ob uspehih Taaffejevih dogovorov

z voditelji pojedinih strank, se dozda skoraj še ne
 more govoriti in so težave večje, nego je bil morda
 grof Taaffe mislil s početka. Razun Plenerja in
 Chlumeckega pogovarjala sta se tudi grof Rihard
 Clam in grof Hohenwart z ministerskim predsedni-
 kom in knez Liechtenstein, akopram poslednji, ni
 bil posebno pozvan. Da bi bil nastal mej Taaffejem
 in Schönbornom kak razpor, kakor se je poročalo,
 se dementuje.

Grof Taaffe in levičarji.

Akoravno je levica iz zadnjih volitev izšla le
 za dva mandata oslabiljena, vendar smo že videli po
 Dunajskih volitvah poudarjali, da je materijelno
 pač obdržala skoro število poprejšnjih sedežev, da
 pa so doljne avstrijske kmetijske občine, deloma šta-
 jerska nemška mesta na čelu jim Gradec, posebno
 pa glavno mesto Dunaj, izrekla tako sijajen protest
 proti tej stranki, da mora izgubiti mnogo na svojem
 ugledu. Ta poraz mora imeti svoje moralne posledice,
 in zares vidimo, da grof Taaffe vsaj do zdaj
 nikakor še ni prišel do prepričanja, da bi nemška
 liberalna levica bila neobhodno potrebna za sestavo
 večine, s katero bi se dalo vladati v novi zbornici,
 oziroma, da bi se njej moral udati toliko, kakor
 zahtevajo nje voditelji, kar bi prouzročilo popolno
 spremembo sistema. Pri zadnjih dogovorih je grof
 Taaffe odklonil predloge Plenerja in Chlumeckega,
 posebno z ozirom na to, ker se še ne ve, bi li Po-
 ljaki, ki bi bili najvažnejši faktor, poleg levice, v
 tej večini, vsprejeli predloge, kakor so jih stavili
 voditelji levice. Da mej Poljaki ni posebnega na-
 dušenja, da bi hodili z levico, je znano. Na vsak
 način je položaj bolj nejasen, kot kedaj poprej.

Grof Hohenwart

prizadeva si, če se sme verovati poročilom nemških
 listov, da bi mej frakcijami desnice, ki stoje mej
 Čehi in Poljaki, dosegel neko združenje, če ne v
 klubu, vsaj v zvezi, katera bi imela skupni organ.
 Namena njegova je, združiti Slovence, Dalmatince,
 klerikalce, moravske Staročehe in češko fevdalno
 plemstvo v neko ožjo zvezo. Se mu li bode to po-
 srečilo, o tem dvomijo nemški listi. Pri moravskih
 čeških poslancih se opaža, da bi se radi pridružili
 Mladočehom, mej klerikalci pa se tudi kaže neka
 mržnja proti vodstvu Hohenwartovemu.

Novi predsednik državnega zbora.

Če se obistini, da bode dosedanji predsednik
 državnega zbora dr. Smolka pozvan v gospodsko
 zbornico, bi se takoj pokazala velika težava pri
 volitvi novega predsednika. Trdi se sicer, da dr.
 Smolka sam ne želi postati član gospodske zbor-
 nice, ter se navzlic visoki starosti ne bi odtegnil
 bremenu predsedništva poslaniške zbornice, katero
 častno mesto bi mu gotovo ostalo brez ugovora. Če
 bi pa bilo treba voliti novega predsednika, poka-
 zale bi se velike težave. Od nemške strani bi se
 postavil Chlumecky, Poljaki želeli bi predsednika iz
 svoje srede in že pri tej volitvi bi se pokazalo raz-
 merje mej posamičnimi strankami.

moške dobe, ko se je domovina nadejala videti jih
 še mnogo let na svojih odličnih mestih.

Brez števila imen bilo bi mi navajati, če bi
 hotel podkrepiti žalostno trditev, katera je preveč
 znana, da bi bilo treba govoriti obširneje o njej.
 Kadar pa se nam vrača, žalibog prepogostokrat se
 ponavljajoči trenotek take britke izgube, prešinja glo-
 boka žalost srce domoljuba.

List za listom vidim padati od one kremenite
 stare garde, ki se je borila v prvi dobi našega
 narodnega preporoda, one stare garde, ki je štela
 mej saboj tako moče, kakor je bil pokojni dr. Po-
 klukar, ki je bil izredno priljubljen in čislán v vseh
 krogih. S ponosom smem reči, da v pokojnem z
 mnogimi drugimi ne obžalujem samo vrlega sina
 domovine, iskrenega in značajnega domoljuba nego
 tudi pravega prijatelja, katerega izguba je še dvojno
 britka in nenadomestljiva. Jutri, ubogi Josipe, baš
 na Tvojega godu dan izročili bodemo smrtne ostanke
 Tvoje črni zemlji, blagi Tvoj duh pa bode bival
 mej nami, spomin na Tebe ostane nam neizbris-
 liv, dokler ne pride vrsta tudi na nas in se stara
 garda ne združi zopet tam gori nad zvezdami, kjer
 preneha vsa pozemska strast. Nevenljiva slava spo-
 minu Tvojemu! Ahasver II.

Grško-katoliška sinoda.

Po dolgoletnem prenehanju bode se letos v je-
 seni zopet sklicala grško-katoliška provincialna si-
 noda v Levovu. Rusinski episkopat že pripravlja
 gradivo za posvetovanja sinode.

Vnanje države.

Ruski jezik v baltičkih provincijah.

Kakor se poroča iz Peterburga, je guverner
 kurlandski izdal ukaz, ki zahteva, da v vseh od-
 delkih občinske uprave izključno rabi le ruski jezik
 kot notranji poslovni jezik. V Livoniji je jednaka
 odredba že dlje časa v veljavi. Nekatere nemške
 zdravnike, ki so imeli samo nemške napise nad
 svojimi stanovanji, kaznoval je mirovni sodnik v
 globo. Gledé državnega nadzorstva nad evangelskimi
 šolami bodo se pravice države pri nadzorovanju iz-
 datno razširile.

Spremembe v srbskem ministerstvu.

Kakor poroča „Narodni Dnevnik“ bode po za-
 ključenju skupštine minister vnanjih zadev, Gjurgjevič
 prevzel poslaniško mesto v inozemstvu, na njegovo
 mesto bode stopil dosedanji minister notranjih zadev
 Gajja, ministerski predsednik Pašić pa prevzame
 tudi še ministerstvo notranjih zadev.

General Mutkurov †.

V Neapolji umrl je bivši bolgarski vojni mi-
 nister, general Mutkurov, ki je, kakor znano, od-
 stopil zaradi slabotnega zdravlja pred nekaterimi me-
 seci. Diplomatski agent bolgarske vlade na Dunaji,
 Načević, poda se v Neapolj, da oskrbi vse potrebno
 za prevoznjo mrtveca v Sofijo.

Buren prizor v italijanski zbornici.

Jako buren je bil prizor v italijanske zbor-
 nice zadnji seji, ko je bila v razgovoru trojna
 zveza. Imbriani zaklical je Crispiju: „Vi ste hlapci
 Avstrije“, na kar je Crispi odgovoril: „Hlapci ne,
 a dobri prijatelji pač“. Imbriani ponavljal je:
 „Hlapci, da hlapci!“, na kar mu je Crispi zavrnil:
 „In vi ste pajaci, katere se bode že ukrotilo!“
 Imbriani pozval je potem Crispija, naj prekliche raz-
 žaljive besede, ki pa tega ni hotel storiti. V mojem
 žepu je revolver, rekel je Crispi, in če mi Imbriani
 ne da miru, naj se varuje pred menoj.

Radikalci italijanski

praznovali so v nedeljo v vseh mestih Italije 19
 letnico smrti Mazzinijeve. V Livornu prišlo je do
 krvavega sukoba, in je bil jeden stražnik umorjen
 več oseb pa ranjenih. V Rimu uprizorila se je de-
 monstracija z velikim sijajem. Razun nekaterih, pri
 tacihi prilikah obligatnih, Avstriji sovražnih klicev
 in iredentovskih manifestacij poteklo je vse mirno.
 Vdeležba ljudstva ni bila baš ogromna.

Carinska debata v francoski zbornici.

Po predlogu vlade preložila je francoska zbor-
 nica debato o carinskem tarifu na čas po veliki noči.

Gladstona potovanje

na južno Angleško, kjer bode v Hastingsu govoril o
 političnem položaji sploh in o razmerah njegove
 stranke proti irski stranki Home-rule, zanima zelo
 politične kroge. Bržkone izrazil se bode tudi o de-
 lavskem vprašanju. V volilnem boji bodočega leta
 bode delavsko vprašanje stalo gotovo v prvi vrsti.

Ustaja v Chile.

Ustaške čete premagale so pri Paso-Almonte
 blizu Iquique vladno vojsko, katere poveljnik Robles
 je padel v boji. Iz Santinga se poroča dalje, da
 predsednik Balmaceda priznava, da je vsa provin-
 cija Tarapaca v oblasti ustašev.

Dopisi.

Iz Mojstrane 16. marca. [Izv. dop.] Redko
 kdaj pride glas iz našega kraja v kak časopis, če-
 prav ni naš kraj nepoznat po širnem svetu. Hribol-
 lazci, ljubeči Triglav, ustavljajo se pri našem očku
 Šmerci, tudi obiskovalcem Peričnika je znana uje-
 gova sobica. Knjiga Triglavanov, t. j. knjiga, v ka-
 tero se opisujejo oni hribolazci, katerim je usoda
 dala gledati raz vrh velikana Triglava na nas revčko
 doli v nižavi, a tudi knjiga Peričnika, kjer se bere
 marsikatera gorostasna nemška neumnost, začrtana
 v spomin na silovit vodopad, svedočite nam, da
 našo vas leto za letom več tujcev obiskuje.

Čeravno se glasi pregovor „lastna hvala se
 pod m“, vendar ne more si kaj pisatelj
 teh vrstic, kojemu je tekla zibel v znožji Triglava,
 da bi rojakov ne opominjal, naj ne trosijo denarja
 za poletnega časa po tujih deželah, saj ono, kar
 jim tam daje narava, dobili bodo pri nas doma
 večje, veličastneje. Tujci, inozemci, zahajajo k nam,
 ter se ne mogo prečuditi stvarstvu v nas. Imena
 „Kрма“, „Kot“, „Vrata“, „Cmir“, „Škrlatica“,
 „Luknja prelaz“, „Rjovina“, „Triglav“ i. t. d. i. t. d.
 so pojmi velečaststva gorskega stvarjenja, kot se ga
 malokje na svetu dobi. In vendar ravno rojakov
 naših v naši Švici vidimo primeroma malo, dočim
 čitamo čisto oboževati rojake kras tujih dežela in
 krajev.

Dalje v prilogi.

Gotovo spominjal se bode vsak, kdor je bil kdaj pri Peričniku ali je šel od nas na Triglav, pota, ki vodi kraj čiste Bistrice ob zaraslem gorovju k Peričniku in dalje proti dolini „Vrata“ čez „Luknjo“ (prelaz), Trento in naprej v Sočo.

Pot (začenši kakih 500 m iz vasi in od tu nekaj 100 m dalje) nastal je za nas v teku preteklega leta nekako prepirno jabolko.

Naj mi bode dovoljeno, v kratkem popisati le v glavnih potezih to kočljivo zadevo, morda bodem s temi vrsticami našel milosti na merodajnem mestu in se bode stvar povoljno rojakom in prouzročitelju prepirne zadeve tudi morda na željen način končala.

Prišel je mož — podjetnik k nam, spoznal naš skrit zaklad (mavec-gyps), sklical srenjske može, prinesel v družbi druge znane nam gospode že spisano izjavo, slovečo, da mu srenja prodaja kos srenjskega sveta o Mojstrani. Podpisalo je 6 navzočih mož to izjavo in podjetnik začel je brzo graditi tovarno za cement. Dobro to, saj so bili temu podjetju gotovo vsi posestniki prijazni, saj neso toliko brezpametni, da bi ne znali, da tovarne povspešujejo občni blagor. A mož podjetnik se ni držal pogojev, ki so mu jih stavili može pri podpisu izjave (tu moram omeniti, da može pri podpisu one izjave neso zahtevali, da bi se tudi njih pogoji beležili v to listino). Podjetnik je sicer obljubil, da bode pot tamkaj naredil, jo škarpiral, preložil na tisti kraj kot so se pogodili, a ker ni hotel tega storiti in se je videlo iz vsega njegovega ravnanja, da se hoče le okoristiti na škodo domačincev, da igra že v začetku pašo-ulogo proti vaščanom, uprli so se mu nekateri, rekše in postavno dognano, da omenjena izjava ni pravoveljavna, ker kupljeni svet ni bil srenjski svet, kot so mislili podpisajoči može, temveč, da je skupna lastnina posestnikov Dobske in Mojstranske vasi. Zda pa tečejo pravde pri političnem oblastvu in dostojnem sodišči v tej zadevi. Kakšen bode konec, kdo vé? Čemu pa sicer vseh teh drazih, dolzih pravd?! Peščica onih, ki se še neso upognili v strahu pred bogatašom — tujcem — podjetnikom ter neso podpisali izjave, da prodado svoj delež skupne lastnine po mogotcu ljubih predpisih, ni tako prepira željna, da bi tudi ona konečno ne prepustila mu svojih, njegovemu podjetju neobhodno potrebnih deležev skupne lasti, če se hoče tujec približati njihovim opravičenim zahtevam. Je li neopravičena zahteva, če tudi v zakonu neutemeljena, da naj jim tujec, katerega težki vozovi bi največ vozili po mostu, pred kratkim napravljene čez Savo, za katerega nam je bilo treba šteti 3000 gld., nekaj dá v občinsko blagajno, sasebno, ker je marsičesa pri občini potreba, kar bi se že zdavno napravilo, ko bi ne bilo teh 3000 gld. Je li neutemeljena zahteva, da se zaveže bogati podjetnik, da tovarna ne bode škodovala vodi Bistrice, kateri jedini potok služi ljudem in živini v Mojstrani za pitje i. t. d.; dalje, da ne bode njega podjetje škodovalo ribam v potoku; da ne bode dim iz tovarniških dimnikov pokončal s tolikim trdom odomačenega, širom sveta znanega Ambrožičevega čebelarstva, ki mnogim kruha daje, in če bi se to zgodilo, da povrne škodo, narejeno s svojo tovarno srenji. Zakaj se neče podjetnik pogoditi, zakaj samo on stavi pogoje, zakaj tudi njemu stavljen ni prislusen, zakaj tožari, saj vé, da tudi protivna mu peščica posestnikov zna ceniti korist, ki bi občini dohajala iz njega podjetja. Neso trmo-glavi in če tudi so že o pravu za take gori navedene slučaje preskrbljene postavne naredbe, vendar hočejo protivniki podjetnikovi vedeti, na čem da so s svojim prihodnjim soprebivalcem, vsaj po dose-danjih skušnjah bojé se, da bi tudi v naprej škodo imeli, vrh tega bi jim pa še tujec (kot se čuje nemški žid) oblastno gospodaril z njihovim imetjem. Zato rej upajo, da se bodejo neučenih kmetovalcev usmilila dotična oblastva in jim varovale njihove koristi ter pripomogle do njihove pravice.

Sosedi nam Dovžani s krepkim načelnikom delujejo marljivo, neprestano v svrhu, da dobimo kmalu toli potrebno nam gasilno društvo. Nad 100 gld. je že skupaj, da bi se kak bogat naš rojak našel in bi nam pomagal urneje do zaželenega cilja priti, nam Bog pomozil!

Pravda Einspieler-Foresti.

Iz Celovca, 15. marca.

Znano je našim bralcem, kaka nesreča se je zgodila lani dné 24. julija Podkloštom o priliki prvotnih volitev za deželni zbor. Po končani volitvi so šli slovenski volilci na vrt. Danielove go-

stilnice in se tam razgovarjali in nedolžno razve-seljevali. Prišli pa so za njimi štirje liberalni vo-lilci, se začeli pripraviti z našimi, in na zadnje je prišlo do tepeža, pri katerem je bil liberalci Miha Šojer z nožem zaboden, da je kmalo potem umrl. Liberalci so precej zagnali strašen krik, posebno po svojih časnikih, brez vseh dokazov so trdili, da je bil Šojer od Slovencev zaboden in da je zlasti župnik Einspieler vsega kriv. Sodnija je stvar dolgo preiskovala, pa žalibog morilca ni mogla najti. Obtožen je bil sicer trgovec M. Ul-bing, pa porotniki so ga morali oprostiti, ker nje-gova krivda se ni dala z ničim dokazati. Ista pre-iskava in pravda pa je tudi dokazala, da je žup-nik in poslanec gosp. Gregor Einspieler čisto nedolžen pri tej nesreči, kar potrjuje tudi uradna izjava državnega pravd-ništva v Celovcu. Liberalci Podkloštom so pa župnika precej obsodili v svojem srcu, čeravno sami neso bili priče pretepa. Ko je prišel urednik Foresti v Podklošter, povedali so mu to, kar se je po vasi govorilo med liberalci; Foresti je vzel vse za resnico, kar je le koli neugodnega zvedel o župniku in kar so trosili ljudje, ki so bili in so še župniku sovražni, pa sami neso bili priče poboja. Na taka poročila opt je spisal grozovit članek proti župniku v svojem zna-nem listu „Deutsche Allgemeine Zeitung“. Govoril je o „političnem umoru“ in župnika naravnost dolžil, da je on kriv umora. Z groznimi psovki je pi-tal župnika in slovensko stranko, župnika sumničil hudobnih namenov, ga dolžil brezsrčnosti na pod-lagi lažljivih poročil, mu očital zanemarjenje dolž-nosti itd. Kako predrzno in brezmejno surovo in razaljavno je bil članek spisan, naj razvidijo čč. bralci iz sledečih psov, ki se v članku nabajajo: „Blutfluchte der Einspielerischen Hetzpolitik — der Mord von Arnoldstein — moralischer Mörder — intellektueller Urheber des Mordes — verantwort-lich für die That — Hetzer im Talar — zu Ge-waltthätigkeiten und zum nationalen Kriege hin-drängend — roher Hass gegen Andersdenkende — abscheuliches Getriebe — kampfwüthige Hetz-versuche — giftigende Aufsätze des „Mir“ — berüchtigter Hetzer — Predigen des Deutschen-hasses — Entweihung der Kirche und Kanzel — niederrüchtige Wühlarbeit i. t. d.“ Nadalje je po krivem obdolžil župnika, da zabodenega Šojerja ni hotel v sv. olje djeti, čeravno je župnik tekel, ne samo šel, ko so ga poklicali. Tudi mu je očital, da nalašč ni pustil mrtvaškega zvončka zvoniti in s tem pokazal svojo brezsrčnost. — Na ta „brand-artikel“ je mislil župnik iz začetka samo s po-pravkom odgovoriti. Rodoljubi pa so se posveto-vali in rekli, da za tako predrzno žaljenje časti naveden popravek ne zadostuje. Čeravno se je bilo bati, da pravdo zgubimo, ker so liberalni listi s svojimi lažljivimi in ščuvalnimi poročili razburili vse Nemce zoper nas, in je bilo tedaj mogoče, da bo ta splošna nevolja uplivala tudi na porotnike, — vendar je zahtevala čast g. Einspielerja, da urednika Forestija pozove pred sodnijo.

Tožnik je naprosil za svojega zastopnika slavnoznane Dunajskega odvetnika g. dr. Por-zerja. Ta je z ozirom na umetno nare-jeno razburjenost v deželi prosil za to, naj bi se pravda dognala pred kakim drugim porotnim sodiščem, pa ta prošnja ni bila uslišana. Tako je prišla tedaj stvar pred Celovške porotnike dné 11. sušca t. l. Vršila se je tako:

Obravnavo je kot predsednik vodil višje de-želne sodnije svetovalec g. dr. Heiss. Tožnika je zastopal g. dr. Porzer iz Dunaja, zatoženca pa g. dr. Abuja iz Celovca. Prisoten je bil tudi tožnik.

Predstavi se zatoženec Giovanni Foresti. On je 59 let star, žvi od žene postavno ločen, je bil žandar, potem učitelj laškega jezika, v Beljaku je začel časnik izdajati. Zavalj tiskovnih prestopkov je bil že šestkrat kaznovan.

Potem se prebere zatožba. Tista pravi, da v besedah „zu Gewaltthätigkeiten hinneigende Po-litik“ se župniku podtika, da hoče siloma javni mir kaliti ali pa celo državni red prekucniti. Dolži se torej hudodelstvu, in če zatoženec tega ne more dokazati, mora se kaznovati zavalj hudodelstva obre-kovanja. Nadalje je članek trdil, da je župnik za-četnik ali skrivlec tega umora. Ker pa še sploh ni dognano, ali se sme tukaj govoriti o umoru ali uboju, in ker je nadalje pravda proti Uibingu do-kazala, da je župnik pri tem čisto nedolžen, torej se mora zatoženec obsoditi zavalj obrekovanja. Na-dalje je beseda „berüchtigter Hetzer“ (zloglasni hujskač) psovka, ki je na vsak način kaznjiva in pri kateri dokaz resnice ni dopuščen. Nadalje se žup-niku očita zanemarjenje dolžnosti in brezsrčnost na podlagi dejanj, katere mora zatoženec dokazati, ali pa se mora obsoditi zavalj žaljenja časti.

Foresti se zagovarja in pravi, da ni kriv. On je šel v Podklošter, da bi zvedel, kako se je vse to godilo. Tam je našel veliko razburjenost zoper župnika (med liberalci — Op. por.). On je to zapisal, kar so mu ljudje (liberalci — Op. por.) povedali, posebno se je zanašal na župana Gruma in notarja Rainerja. Župan ga je še sam prosil, naj vse to v list spravi, notar Rainer pa mu je ob-ljubil, da mu bo poslal obširno poročilo, kar je tudi storil. Če je bilo v člankih kaj ne-

resničnega, on ne more za to, kajti če žu-panu in notarju ne sme verjeti, komu pa bo? Če je „ojstro“ pisal, se mora pomisliti, da tudi „Mir“ njega hudo napada. (Ta trditev je popolnoma ne-osnovana.)

Predsednik prebere oba tožena članka. Potem izprašuje zatoženca: „Ali niste pomislili, da so te besede zelo žaljive za Einspielerja? Ali se niste tožbe bali? Kako razlagate besede, da Ein-spieler dela nasilnost (Gewaltthätigkeit)?“

Foresti se zviija in ne ve kaj odgovoriti; potem jame nekaj jecljati o Einspielerjevem „šču-vanju“.

Predsednik: „Kako ste mogli Einspie-lerju očitati, da je on umora kriv, da je on zanj odgovoren?“

Foresti pravi, da je Einspieler ljudi hujskal in da je s tem prepil in tepež naredil.

Predsednik: „Kak povod imate, da ime-nujete Einspielerja „zloglasnega hujskača“?“

Foresti pravi, da Einspieler res strašno šču-je in hujska, kar je po celi deželi znano.

Predsednik: „Ali imate dokaze, da je Ein-spieler zanemarjal svoje dolžnosti?“

Foresti: „Šišal sem, da je Einspieler sicer skrbel za namestnika, če je z doma šel, toda nekateri ljudje se rajši izpovejo svojemu žup-niku, kakor tujemu. To je pa znano, da je Ein-spieler dostikrat z doma šel. Sicer sem pa le to pisal, kar sem od drugih slišal.“

Predsednik: „Kak dokaz imate, da se je Einspieler branil priti, ko so ga klicali, naj pride obhajati umirajočega Šojerja?“

Foresti: „Župan Grum je meni tako povedal.“

Predsednik: „Od kod veste, da Einspieler ni pustil pri smrti Šojerja zvoniti mrtvaškega zvončka?“

Foresti: „To sem od ljudij slišal. Notar Rainer mi je tudi tako pisal. Pozneje sem pa zvedel, da to zvonjenje Podkloštom ni v navadi.“

Dr. Porzer: „Kako se morete zanašati na poročila takih mož, ki niso bili sami priče celega dogodka? Župan Grum in notar Rainer tepeža nista sama videla. Ali Vam tega nista povedala? Pri tako resnem dogodku bi Vi morali vendar take ljudi povpraševati, ki so bili sami priče. Ali niste z nobenim takim govorili?“

Foresti je v zadregi in se sklicuje na žu-pana, kateremu je vse verjel.

Dr. Porzer: „Notar Rainer se je pa izjavil, da Vam poročila ni dal v ta namen, da ga v listu priobčite.“

Foresti je v zadregi in govori nekaj ne-jasnega.

Dr. Porzer: „Kaj razumete vi z besedo „hujskač“?“

Foresti se zviija in pravi, da se sploh slo-venski poslanci imenujejo „hujskači“, ker se v po-litiko mešajo in izdajajo časnik, kateri nemško-libe-ralno stranko napada.

Dr. Porzer: „Saj se tudi vi v politiko me-šate in izdajate političen časnik; tedaj ste tudi vi hujskač? (Smeš mej poslušalci.)“

Foresti v zadregi ne ve nič pravega odgo-voriti.

Dr. Porzer: „Kaj razumete z besedami „zur Gewaltthätigkeiten hinneigend“?“

Foresti je spet v zadregi.

Priča Gitschthaler potrdi, da je Foresti izdajatelj lista „D. A. Z.“, ki izhaja v kakih 700 iztisih. Dotična številka, v kateri je bil govor o Podklošterski dogodbi, se je še dvakrat ponatisnila, prvič v 300, drugič v 200 odtisih. Tudi prizna, da so veliki plakati občinstvo opozarjali na to številko, da je pa policija te plakate pozneje prepovedala.

Dr. Porzer: „Ali kaj veste, če se je nekaj teh listov poslalo tudi v Einspielerjev volilni okraj?“

Priča tega ne ve povedati.

Foresti: „V Velikovec se jih ni nič po-slalo; samo v Celovec se jih je poslalo 100 odtisov.“

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Deželni glavar dr. Poklukar †.) Truplo ranjcega deželnega glavarja je včeraj g. Do-berletov zavod položil na oder, in popoldne do-volil se je občinstvu pristop. Truplo leži v drugem nadstropji, in je soba kakor tudi predsoba vsa črno pregnena. Pokojnik leži črno opravljen v kati, držeč v sklenjenih rokah malo razpelo. Obraz gla-varjev je malo izpremenjen, opaža se na njem sicer nekaj bolesten izraz, a tudi neka mirna udanost v trpko usodo. Na nogah leži mu krasen venec, sple-ten od svežih cvetlic, kateri venec je poklonil njegov dolgoletni prijatelj g. kanonik Klun, v znožji pa je na črni blazinici red železne krone III. vrste. Nad odrom postavljen je velik, krasno ozaljšan bal-dakin, poleg katerega stoji velika množina svetil-nikov mej množino eksotičnih cvetlic, od stropa visi pozlačen lestenec z gorečimi svečami. Ko to pišemo, bili so poklonjeni sledeči krasni venci: „Trgovinska in obrtniška zbornica, svojemu predsedniku,“ „Zad-nji pozdrav“, Cestni odbor Logaški“, „Zvestemu prijatelju, rodbina Pleško-Pakič.“ Jako lep, dasi

preprost, kajti spleten je zgolj od bršljana in od smrekovih in drugih vejic, je venec, katerega je poklonila „Komisija za pogozdovanje Krasa, velece njenemu predsedniku.“ Občinstvo prihaja kar v tolpah tudi z dežele v deželni dvorec kropit truplo deželnega glavarja. Sprevod bode po pripravi, ki se delajo, veličasten, udeležila se ga bodo vsa narodna društva iz stolnega mesta, mnogi tudi z dežele, poleg Ljubljanskega gasilnega društva, druga kranjska gasilna društva iz bližine in corpore, oddaljena po deputacijah.

— (O priliki prerane smrti gospoda deželnega glavarja dr. Josipa Poklukarja) poslal je gospod ministerski predsednik grof Taaffe deželnemu odboru sledeči brzojav: „Slavnemu deželnemu odboru izrekam povodom velike izgube, katera je zadela deželo vsled smrti gospoda deželnega glavarja, najodkritosrčneje in najspoštlijeveje sočutje.“ Isto tako je gospod deželni predsednik baron Winkler o tej žalostni priliki deželnemu odboru izrekel svoje živo sožalovanje.

— (K pokojnega dr. Poklukarja nekrologu) dodati nam še nekoliko podrobnosti. Porojen je bil v Krnici pri Gorjah. L. 1864 postal je doktor juris in potem bil razven pri notarji Rebiči tudi v odvetnika dr. Steinerja pisarni. L. 1870. bil je voljen v deželni, l. 1871. v državni zbor. L. 1875. poročil se je z gospodično Aleksandrino Blaznikovo, iz katerega zakona je petero otrok. Razven delovanja v deželnem in državnem zboru omeniti je še, da je bil večkrat voljen v delegacije, da je bil jako marljiv član c. kr. kmetijske družbe, raznih narodnih društev, poseba „Matice Slovenske“, da je v močvirskem odboru jako marljivo zastopal interese barjanov in si je posebno zasluge stekel pri uravnavi zemljiškega davka. Po smrti dr. Bleiweisa prevzel je tudi „Novice“, katere je požrtovalno in iz pijetete izdajal do zadnjega dne.

— (Pevska poskušnja za pogreb pokojnega dr. Poklukarja) bode jutri popoldne ob 1/4. uri v čitalnični dvorani. Uljudno so vabljeni vsi gg. pevci „Glasbene Matice“ in „Slavca“, kakor tudi drugi gg. pevci, da se gotovo udeleže te poskušnje in blagovolijo priti točno ob naznanjeni uri v čitalnico.

— (Agitacija za Ljubljanske občinske volitve.) Klerikalnemu dnevniku ni po godu, da je naša stranka že začela delovati za občinske volitve. Gospodje na Valvazorjevem trgu so toli naivni, da menda v resnici mislijo, da bomo mi roke križem držali, ali pa njih dovoljenja prosili. Zato so v svoji nevolji začeli naštevati imena gospodov, ki delujejo v našem zmišlu. Ker je pa tudi v takih zadevah treba, da sta luč in senca jednako razdeljeni, hočemo popolniti mi, kar so „Slovenčevi“ gospodje zamolčali, ter imenovati klerikalne agitatorje, ki „urnih krač“ švigajo po mestu. Ti gospodje, katerih zasluge se ne smejo skrivati pod polovnik, so: kapelan Oblak od sv. Jakoba, dr. Gregorič in Prosenc. Jako gbčni so in sladkih besed, kakor bi rožice sadili in kapelan Oblak rabi mej drugimi agitacijskimi sredstvi tudi to, da ruje proti nekemu dosedanemu občinskemu odborniku s tem, da nema časa. No dotični g. odbornik ni nobene seje mestnega odbora zamudil, ima li torej časa ali ne, o tem ima kapelan Oblak najmanj pravico za sodbo, pometa naj pred svojim pragom.

— („Slovenec“ in nemčurji; g. Hribar in g. Förderl.) Pod tem naslovom nam piše star volilec in izkušen agitator narodne stranke: Gospodje pri „Slovinci“, kateri so pri najhujšem boji z Ljubljanskim nemčurstvom od 1877—1882. še pač morali šolske klopi posedati, ali so pa, — da s Kranjskim gosp. dekanom govorim še sirotko mej zobmi držali in stoprav pred dvema letoma (Hribar contra dr. Mosché) „urne krače“ dobili — ne vedo in to pripišem na račun njih „nežne“ mladosti, da je g. Förderl Dunajčan, Nemec, ki ni le nikoli z nemčurji glasoval ali se pa glasovanju odtegoval, temveč pri volitvi oddal svoj glas narodnim kandidatom. Na g. Förderla glas računali smo vedno in to brez agitacije in v najhujših časih, ko je bilo treba še precej napora da smo nekatere (ne vse) ožje somišljenike „Slovenčeve“ na volišče spravili. G. Förderl je torej jeden istih Nemcev, katere je „Slovenec“ svoječasno hvalil kot „poštene“ in nekatere (grofa Hohenwarta in viteza Schneida) celo v izvolitev priporočal. Kje je torej doslednost? No, saj pa iste tudi pri „Slovenčevih“ gospodih itak zaman iščemo. In

še dalje: kdo pa je volil g. Förderla? Volili so ga v znak hvaležnosti ubogi barjani, h katerim se on pri žalibože skoro vsako leto se ponavljajočih povodnih vozi s čolnom, napolnjenim z raznimi jedili, ter mej te reveže razdeli. Gosp. Förderl spominja se torej barjanov vsako leto, mej tem, ko se „Slovenčevi“ gospodje istih le takrat s svojimi goldinarskimi „tolarčki“ spominjajo, kadar jim prede t. j. za časa volitev. Tedaj se pač tudi ti gospodje k barjanom pripeljejo, pa ne v nevarnem čolnu, ampak v varnejšem fijakerskem vozu, kakor je to obravnava proti kapelanu Kalanu prav jasno na dan spravila. Mej človekoljubnimi dejanji g. Förderla in Vašimi zavrgljivimi čini je torej velika razlika. To morali mi boste potrditi — ako tudi neradi — ako še niste popolnoma zaslepljeni. — Gospodu Förderlu oddali so tudi nekateri slovenski obrtniki svoje glasove. Jaz trdim, da ni dobil niti pet nemčurskih glasov, ker ako bi šla nasprotna stranka za njega v boj, moral bi jih vsaj 250 gl. dobiti, ne pa borih 45.

— (Slovensko gledališče.) Častito občinstvo še jedenkrat opozarjamo na jutrašnje gledališko predstavo: „Nasledki skrivnostne prisege“. Ker je to predzadnja predstava v letošnji dobi, želeli je, da se naše domoljubno občinstvo, ki je letos slovenske predstave pridno obiskovalo, še zdaj mnogoštevilno odzove ter tako pripomore z gmotno podporo, da Dramatično društvo ne bode s preveliko izgubo dovršilo letošnje gledališke dobe. Dramatično društvo je pač storilo, kar je storiti moglo po svojih močeh ter bode tudi v bodoče skrbelo za pouzdiglo slovenskega gledališča.

— (Šolski koncert „Glasbene Matice“) bode v soboto 21. t. m. zvečer v redutni dvorani in bode gotovo razveselil vse naše domače muzikalne kroge, ki se zanimajo za napredek tega našega prevažnega zavoda. Taki koncerti so posebno koristni, ker kažejo najlepše društveno delavnost, naučujujejo mladino in tudi odrasle in obrode na vse strani dober sad. Ne dvomimo, da se bode naše občinstvo prav mnogobrojno udeležilo tega koncerta in s tem pokazalo, kako živo mu je pri srci napredek naše „Glasbene Matice“. Zanimivi program priobčimo v prihodnji številki.

— (Iz Trnovega) se nam piše: Povodom imenovanja novega župnika za Trnovsko faro in predidčega podpihovanja od strani neke osebe iz umljivih razlogov — izlegla se je na svetu nekdanje mestne opekarne, ki je bilo njega dni eldorado žabam in krastavicam — neka čudna zver, ki pisari brezimna pisma osebam duhovskega in svetnega stanu v obsegu skrajno podlem in katero nekvalifikovano početje kaže v kljub mladosti storilca, do skrajne meje izprijeno fanatično srcé. Ker tako nesramno početje spada pod § §. kazenskega zakona, priporočamo slav. redarstvu pazljivim okom zasledovati to infamno delo, ter ne oziraje se na spol, krivca dovesti do zaslužene stroge kazni. Ime za sedaj še zamolčimo, ker smo do cela preverjeni da je razboritega brezvestnega in malopridnega početja — drugod iskati.

— (Popravek.) Predzadnja slovenska gledališka predstava bode jutri v četrtek 19. t. m. Po zmoti poročalo se nam je, da bode v nedeljo. Opozarjamo torej s temi vrsticami slovensko občinstvo na jutranjo predstavo in popravljamo s tem včerajšo pomoto.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) pišeta gospa Tereza Svetec in Milivoja Vončina, pošiljajoč ji lepo obilico knjig, naslednje: „Priložene knjige darujejo za družbo sv. Cirila in Metoda: gospa Marija Zore, šmartinskega župana, soproga; gospa Minka Vrančič, železniškega načelnika soproga, zdaj v Postojini; gospod Miha Damijan, črevljarski mojster v Litiji; gospa Jozefa Koblar, posestnika soproga v Litiji; gospica Roza Robovs iz Šmartina pri Litiji; gospica Franja Grile z Vač; gospa Franja Verderber iz Litije ter gospici Minka Demšar in Pavla Rus iz Šmartina pri Litiji. — Darovalke, oziroma darovalec, so tako uvrščeni, kakor je kateri knjig dal. Bog daj, da bi te knjige obilo dobrega sadu obradile.“ — Mi pa kličemo: Bog nam obudi še mnogo naši družbi takisto naklonjenih src, kot neumorno bi jejo za nas v Litijski dolini.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju) poslali so vnovič darila: Gosp. J. Korošec, učitelj, 1 gld.; g. Jakob Gruden, župnik v p. v Turjaku, 10 gld.; g. Jernej

Voh, župnik v Šmartinu v Rožni dolini, 3 gld.; g. L. Svetec, notar v Litiji, 5 gld.; in slov. drž. poslanec G., 10 gld.; poslednji s prošnjo, da se ne imenuje. Dalje poslal je društvu g. Viktor Rohman delnico „Narodnega doma“ v Novem mestu vredno 50 gld., ter postal društvu ustanovnik. Slava vsem navedenim rojakom, vrni jim Bog ti-sočero!

— (Slovenskega kluba na Dunaji) prihodnji večer bode v soboto, dne 21. t. m. v hotel Royal, I. Singerstrasse 3, mezzanin ob osmih zvečer. Predmet berilu, katero priredi g. dr. Janko Pajk, bode: „Dr. Jos. Mislej, slovenski filozof“. Dunajski Slovenci naj se udeleže vsi tega večera.

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov za Kranjsko) vabi na občni zbor, kateri se bode vršil dne 20. marcija 1891. l. ob 1/2 8 uri zvečer v Mikuzevi krčmi, Kolodvorske ulice s sledečim vspešnim: 1. Načelnikov, nagovor, 2. Tajnikovo poročilo, 3. Blagajnikovo poročilo, 4. Poročilo preglednika računov, 5. Volitev odbora § 22 dr. pr., 6. Volitev 3. računskih preglednikov, 7. Posvetovanje in ukrepanje o predlogu gledé preuredbe društvenih pravil, 8. eventualni predlogi.

— (Iz Kranja) poizvedeli smo o glavnih osebah, katere so bile pri zadnji državnoborski volitvi za mesta in trge udeležene na nasprotni nam strani, marsikaj zanimivega, zlasti o duhovnikih, o županu Šavniku in o g. okrajnem glavarju, kar pa za sedaj ne bomo priobčevali. Omeniti hočemo jedino le to, da se g. okrajni glavar pri tej priliki ni pokazal tako nepristranskega, kakor bi se to smelo pričakovati od c. kr. uradnika, ki je voditi imel to volitev. Glasovnic je on nasprotni stranki na razpolaganje postavil, kolikor jih je stranka potrebovala. Te glasovnice so potem dobili nasprotni agitatorji in kapelani v roke, prepisali so jih z imenom „A. pl. Globočnika“, ter jih raznašali po hišah, z Majaronovim imenom prepisane prvotne glasovnice so pa volilec odvezemali. Znamo imenovati volilce, kateri so imeli po dve in tri glasovnice, ne da bi bili, kakor zakon veleva, pri glavarstvu oglasili se za nje iz uzrokov, v zakonu navedenih. Po tem takem se le čudimo, da je gosp. Majaronu zvestih ostalo še toliko volilcev. Umevno pa nam je, zakaj je gosp. okrajni glavar v volilno komisijo poklical jedino le nam nasprotne može, namreč dva sebi podrejena uradnika in trgovca Frana Dolence, našemu narodnemu razvoju neprijaznega nemškutarja, kateri je začetkoma zatrjeval, da ne bode šel volit, slednjič je pa po glavarjevi milosti še v komisijo zlezal — ta žalostni mož-beseda!! — Take stvari treba ohraniti si v spominu!

— (V Št. Vidu nad Ljubljano) bil je preteklo nedejlo shod kmetovalcev, katerega je sklical ondotni nadučitelj g. Janko Žirovnik. Udeležilo se je tega shoda nad sto gospodarjev, kar je gotovo veselo znamenje, da se ondotni kmetovalci živo zanimajo za gospodarski napredek. Gosp. nadučitelj je v kratkih besedah pojasnil položaj kmeta v sedanji dobi, poudarjal, da se mora dan danes tudi kmet učiti, če hoče z unim ravnanjem svojo zemljo dobro izkoristiti in priporočal, naj se gospodarji upišejo v c. kr. kmet. družbo ki tako vrlo deluje za povzdigo kmetijstva, da bo potem mogoče ustanoviti farno podružnico. Možem so bile take besede všeč in takaj se je upisalo 36 novih članov v c. kr. kmet. družbo. Preje je pa že bilo v tej fari 14 mož pri tej družbi. Torej šteje farna podružnica v Št. Vidu takoj ob svojem rojstvu 50 članov. A brez dvoma jih bo še neka; pristopilo, predno se skliče prvi občni zbor. To vse pa Št. Vidske možake jako časti in priča, da umejo potrebe časa. Bog daj, da bi podružnica veselo uspevala in veliko koristila našim vrlim kmetovalcem.

— (Vabilo) k rednemu glavnemu zboru bolniške blagajne političnega okraja logaškega, kateri bode dne 30. marca t. l. ob 3. uri popoldne v hiši štev. 3 v Dolenjem Logatcu s tem-le vspešnim: 1. Poročilo o delovanju v pretečenem letu in predložitev računov v odobrenje. 2. Volitev predstojništva. 3. Volitev nadzorovalnega odbora. 4. Volitev novega razsodišča. 5. Nasveti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zader 17. marca. Cesarica Elizabeta v spremstvu nadvojvode Frana Salvatorja in nadvojvodinje Marije Valerije došla danes popoldne na Lakkum, opoldne pa odpotovala na

jahtu „Miramare“ v najstrožjem „incognito“ v Krf.

Rim 17. marca. Princ Jerome Napoleon umrl.

Pariz 17. marca. Ruski plemič Funalskij došel je po 79dnevni vožnji s trojko iz Samare zemljaj. Stavil je, da bode za vožnjo potreboval osemdeset dni in dobil stavo v znesku 180.000 rubljev.

London 17. marca. Gladstone imel v Hastingsu govor, v katerem je pritrdjeval Salisburyjevi vnanji politiki, a ostro kritikoval vladno finančno politiko.

London 17. marca. Francoski ministriški svet včeraj sklenil, da se Herbertte odpokliče.

Ptuj 18. marca. Srčno obžalujemo pre-rano smrt dr. Poklukarja. Pred neznano prihodnostjo stojimo Slovenci; vzajemnega in vstrajnega dela bode treba, a izgubili smo spet neodvisnega moža,kušenega delavca, pravo osebo na odličnem mestu. Dr. Jurtela.

Rim 18. marca. Kralj in kraljica šla sta zvečer v mrtvaško sobo Napoleonovo, od koder sta se vrnila o polnoči. Ker poslednja volja ni znana in ker čas sili, odredil je kralj, da bode pogreb jutri zjutraj.

Atene 18. marca. (Izvestje Havasovo.) V zbornici se bode baje v kratkem predlagalo, da se proti Trikupisu napravi obtožba in se postavi pred državni sodni dvor.

Razne vesti.

* (Iz angleškega parlamenta.) Neki poslanec Atkinson stavil je v jedni zadnjih sej dokaj pameten predlog. M. Atkinson misli, da je za vsacega poslanca dovolj ako govori 15 minut, in da v tem času lahko jako mnogo pametnega pove. Po mislih predlagateljevih ne vredi tisti poslanec nič, ki v 15 minutah ne ume vsega povedati kar mu srce teži. — Mr. Atkinsona govor, ki je pa trajal dejj nego 15 minut, bil je burno odobran, njegov predlog pa — odklonjen z veliko večino.

* (Hripa v Rimu.) Papežev kardinal in vikar rimske šofije naznanil je, da je papež vernike odvezal od strogega posta za dni 18. 21. 26. 27. in 28. marca, ker se je zopet pojavila hripa v Rimu.

* (Usoda knežje rodbine.) Knez Lusignanski, čegar predniki so nekoč vladali v Armeniji, nastanil se je bil pred nekaj leti v Milanu, živel ondu jako siromašno in naposled umrl v bolnici. Otroke morala je občina preskrbeti. Hčerka in mlajši dečko prišla sta v sirotišče, starejši dečko pa je postal natak. Neki ruski bogataš, ki je pred nekaj meseci v Milanu slučajno čul o potomcih nekdanjega svojega prijatelja, storil je vse, da jim je neko premoženje, katero so imeli terjati, istinito pridobil ter vzel mlajša otroka s seboj na Rusko. Natak pa v zlic premoženju ne mara popustiti svojega poklica.

* (Grozna smrt.) V bolnici v Kapuvaru na Ogerskem bila je neka blazna dekla, Terezija Nemet iz Tamasija. Ker je bila v posebni sobi zaprta, užgala je po noči lubnico a ko se je ogenj razširil bolj in bolj, jela je upiti in ob vrata razbijati, toda nihče ni prišel in sirota zgorela je v svoji celici.

* (200.000 rubljev dobil) je ubožen uradnik, Kłodnicki v Odesi. Ko se je to izvedelo, nadlegovali so ga berači tako, da se ni upal dvigniti denar pri banki v Odesi, nego se je peljal pónj v Peterburg. Dva moža šla sta za njim ter ga na povratku v Odeso na železnici ubila in oropala.

* (Roka posušila) se bode baje nekemu mesarskemu pomagaču v Berlinu. Pri čiščenju mesnice zbedel si je ščetino krtače v roko, a ta ščetina narejena je bila iz vlaknice „indije“. Vzlic mnogim operacijam, se bolezen ne ustavi, nego še vedno napreduje in zdravniki se boje, da sploh nobene pomoči ni, in da se bode roka popolnoma posušila.

* (Grozen umor.) V mestu Grodno na Ruskem našli so té dni na ulici ubito dekle, kateremu je bil jezik izrezan. Dekla bila je iz Bjalstoka, ter služila ondu pri nekem trgovcu. Brat tega trgovca zapeljal je izredno lepo dekle, a ker se je bal posledic in škandala, najel je jednega svojih delavcev, da je peljal dekle v Grodno tam umoril. Ruska policija zaprla je takoj vse, ki so na sumu, da so kolikor toliko sokrivi tega umora.

* (Najbogatejša žena na svetu) je donna Izidora Cousino v Chili. Niti ona samo ne vé povedati, koliko vredi njeno imetje, sestoječe iz zemljišč, ogromnih čred živine, ladij in rudokopov. Ona je lastnica jedinega premogokopa v južni Ameriki, ki jej nese na mesec 160 000 gld. — „Grofica z Monte Krista“, kakor jo imenujejo v Chili, stara je 35 let, in „lepa udova“, katera bi gotovo lahko moža dobila, da ga le hoče, toda njej je masa ljubša nego posameznik.

* (Izvršitev poslednje volje.) Henrik Mayer, hôteier v Pont-Richmond v severni Ameriki, ukazal je v svoji oporoki, da se njegovo truplo

sežge, pepel pa raztrese na vse štiri strani sveta. Izvršitelji poslednje volje njegove, dali so res sežgati truplo, nesli pepel na vrh spomenika „slobode“, ki je postavljen v Novem Jorku, od ondu raztresli pepel na vse štiri plati sveta ter potem v spomin svojega prijatelja izpili 4 steklenice šampanjca.

Bratje „Sokoli“!

Odbor „Sokola“ vabi s tem vse brate „Sokole“, da se zbirajo k jutrnemu pogrebu starega in odličnega društvenega člana dr. Josipa Poklukarja, točno ob 1/2 5. uri popoldne v spodnjih prostorih narodne čitalnice. — Priti je v društveni obleki. Na zdar! Odbor.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne po-vzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-3)

Piccoli-jevo esenco za želodec
prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr., 1 (9-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

17. marcija.

Pri **Maličih**: Abeles, Cora iz Trsta. — Couraitz, Hirsch, Hausner, Reiss, Engel, Schwarz s soprogo z Dunaja. — Rosenzweig iz Prage. — Müller iz Hamburga. — Eppinger iz Stuttgarta. — Langhof iz Gradca. — Rippe z Dunaja.

Pri **Stonu**: Grünbaum, Jakowitsch, Meisel, Singer, Griffer, Wedan z Dunaja. — Weissenstein iz Iglaua. — Dittreich iz Postojne. — Goldschmid iz Trsta. — Popper iz Prage. — Manhart iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Kolbe iz Vač. — Družina Kiler iz Kranja.

Pri **bavarskem dvoru**: Kraje iz Ljubljane. — Sprenger iz Kočevja. Duschmann z Dunaja. — Grašek iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru**: Grüner iz Trsta. — Lipowitz iz Monakovega.

Umrli so v Ljubljani:

15. marcija: Anton Prevers, delavec, 66 let, Gradišče št. 14, za meninghitom.

16. marcija: Andrej Jeglič, mestni ubog, 81 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabiljenjem. — Ana Zupančič, delavčeva hči, 10 mes. Cesta v mesni log št. 15, za božjastjo. — Hermína Höger, usmiljena sestra, 20 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

17. marcija: Marjeta Šafer, gostija, 65 let, Kravja dolina št. 11, za vodenico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. marca	7. zjutraj.	734.2 mm.	5.6° C	sl. jzh.	jasno	1.30 mm.
	2. popol.	735.0 mm.	12.0° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733.5 mm.	6.6° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 8.1°, za 4.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92 45	—	gld. 92 60
Srebrna renta	92 50	—	92 45
Zlata renta	110 95	—	111 35
5% marena renta	102 —	—	102 —
Akcije narodne banke	988 —	—	988 —
Kreditne akcije	310 40	—	311 —
London	115 30	—	115 40
Srebro	—	—	—
Napol.	9 14 1/2	—	9 15
C. kr. cekini	5 44	—	5 44
Neumške marke	56 60	—	56 65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	—	105	—
Ogerska papirna renta 5%	—	101	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	168	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

V najem se daje velik vrt

z velikim cvetličnjakom od 1. dne novembra t. l. nadalje. Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (193-2)

Prodajalnica

v slovenskem trgu na Spodnjem Štajerskem, na dobrem mestu, odda se v najem samo narodnim ljudem. — Več pove g. F. Štibernik v Celji. (199-3)

J. GIONTINI

knjigar in kupec s papirjem v Ljubljani

priporoča p. n. šolskim vodstvom in zasebnikom za nazorni ponk ravno kar izšli **II. del „Nazornega nauka“**, kateri ima naslov:

150 barvanih podob

najvažnejših strupenih in pitomih rastlin za prvi pouk.

Slovensko izdajo priredil **Ivan Tomšič**, učitelj na c. kr. vadnici in okrajni šolski nadzornik v Ljubljani.

Cena lepo vezane knjige gld. 3.50.

Nadalje izšle so sledeče novosti:

Kako je izginal gozd. Povest. Spisal Hans Hopfen, preložil A. Funtek. Cena 20 kr., po pošti 22 kr.

Tian Ling. Kitajski morsk razbojnik. Poslovenil Ivan Tkalec. Cena 20 kr., po pošti 22 kr.

Gabršek — **Pedagogiški letnik za leto 1890.**

Cena 1 gld. 50 kr., po pošti 1 gld. 60 kr.

Gabršek — **Jezikoslovni pouk v ljudski šoli. I.**

Teoretični del. Cena 80 kr., po pošti 90 kr.

Bezljaj J. — **Navod k početnemu risanju in obliko-slovju.** Cena 35 kr., po pošti 40 kr. (203-2)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarne v Brixenu

Mr. F. C. Breymesserja

je **najboljše in najsigurnejše sredstvo**, da se hitro lečijo vsakovrstne **motitve prebavljanja ali zapeka**.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo **1 gld.** Dobiva se v lekarni gosp. **J. Svobode** v Ljubljani. (198-2)

za bolni želodec!

Trgovska in obrtniška zbornica kranjska naznanja pretužno vest, da je njen predsednik, preblagorodni gospod

dr. Josip Poklukar

vitez reda železne krone III. vrste, deželni glavar vojvodine Kranjske, predsednik pogozdovalni komisiji za Kras, državni poslanec i. t. d. i. t. d.

umrl danes po dolgotrajnem bolehanji.

Pogreb bode v četrtek dné 19. t. m., ob 5. uri popoldne, iz deželnega dvorca, Gospodske ulice št. 2.

V Ljubljani, dné 17. marcija 1891.

Na prodaj

je več vozov: 1 „landaver“, 1 „brum“ in 2 odprta voza, vsi izdelani v Gradcu; dalje prodajo se 3 konji, 2 para komatov, dvoje konjskih opravi in kar treba k zapreži. — Več se izve na sv. Petra cesti št. 49 v Ljubljani. (224—1)

Občni zbor kranjskega ribarskega društva v Ljubljani

vršil se bo

v petek dne 20. marca 1891
točno ob 7. uri zvečer

v društvenih prostorih, v Gospodskih ulicah št. 18, v „nemški hiši“.

Dnevni red:

1. Poročilo odbora o društvenem delovanju.
2. Poročilo blagajnikovo, pregled in potrdilo računskega sklepa po dveh pregledovalcih.
3. Posvetovanje in sklepanje glede na nadaljno delavnost društva, oziroma razpust njegov vsled sklepa c. kr. kmetijske družbe ustanoviti posebno sekcijo za ribarstvo.
4. Pregled in potrdilo eventuelnega proračuna.
5. Volitev odbora.
6. Posamezni predlogi, katere je 8 dni pred zborovanjem prijaviti odboru.

Po zborovanju zabavni shod v klubovi sobi hotela „Pri Slonu“. (194—2)

Za odbor:

Prof. Wallner,
t. č. tajnik.

Dr. Vok,
t. č. predsednik.

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne to-
bačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgov-
ska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. poš. in
telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu p. n. ob-
činstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev za
grobo in mrlje, s trakevi mnogovrstnih barv in baž
ter z napisi. Ima pa tudi veliko zalogo suhih vencev
od najcenejših do najfinjših. Posebno opozarja na svojo
veliko zalogo vrtnih in poljskih semen, največ doma
pridelanih, ali pridobljenih iz tujih krajev, da jim naše
podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s
semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jam-
čiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh
neso za naše kraje. Podpisane mora jamčiti, da so se-
mena njegova pristna in kaljiva.

Podpisane prevzema tudi kinčanje grobov in
sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvr-
šuje hitro, fino in po najnižji ceni. Pri njem dobivajo
se tudi raznovrstne rastline in cvetlice v loncih.

Za obilno naročevanje priporoča se
z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika.

(143—17)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše
vrste medicinsko olje iz kitovih jeter.
Staropreverjeno sredstvo proti kašlju,
zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih
jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793—39)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ocesom,
zlasti na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Ta obliž dobiva se le v
Zahtevaj izrecno L. Luser-jev obliž za turiste.

Izkušen kovač išče pripravno

kovačnico

v najem vzeti ali v službo ustopiti, naj si
bode na deželi ali tudi zunaj kranjske dežele.

Ponudbe naj se pošiljajo do konca junija gosp.
Alojziju Štrakuju, kovaču v Šent Vidu nad Ljub-
ljano. (188—3)

Gostilna

v hiši mej Rakekom in Cerknico, v Podskrajniku,
tik okrajne ceste, s pravico točiti vino in žganje
in prodajati tobak, s 3 sobami, kuhinjo, kletjo, dr-
varnico, kosom vrta za zelenjavo in, če potreba, s
prostorom za kupčijo z lesom, se odda takoj v
najem pod ugodnimi pogoji. — Več se izve
pri lastnici Mariji Stražišar odu. (223—1)

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

(179—3)

„NARODNA TISKARNA“.

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospe-
šujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztop-
ljajoče

domače sredstvo. (131—3)

Velika steklenica 1 gld., mala
50 kr., po pošti 20 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja
tu dodana, zakonito varovana
varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah
Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško universalno domače mazilo

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor sve-
dočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje
ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in
25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine
je moja tu dodana zako-
nito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Brinovih jagod

kupi se 5000 do 10.000 kilogramov. Pomudbe z
uzorci pošljejo naj se

(205—2)

Janezu Wakonigg-u

v Šmartnem pri Litiji na Kranjskem.

V najem se oddajo takoj

njive in travnik

pod ugodnimi pogoji.

Več o tem pove **Josipina Kaiser** („Pri
Krčonu“), Tržaška cesta št. 19. (214)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(33—18)

zobe in zobovja

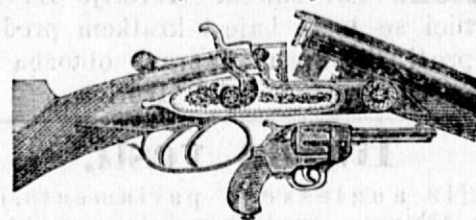
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
verje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo
streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z
znakom tega zavoda. (175—4)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške
popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Mišni uzorci zasebnim naročnikom zastoj in franko.
Uzorčne knjige za krojače, kakeršnih še ni bilo, ne-
frankovane in le proti uložbi gld. 20, kateri se odra-
čunajo, kadar se blago naroči.

Blago za obleke.

Periven in dosking za visoko duhovščino.
Predpisano blago za uniforme c. kr. uradnikov, tudi
za veterane, gasilce, telovadce, livreje.
Sukna za bilard in igralne mize, loden tudi nepre-
močljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati.
Popotni plеди gld. 4—14 itd.

Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto vol-
neno sukno in ne cenih cunj, ki se ponujajo od vseh
strani in so komaj krojačevega plačila vredne, obrne
naj se na trdko

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogrski.

Razume se, da ostaje mnogo ostankov v moji zalogi, v
kateri je vedno za 1/2 milijona gld. avst. velj. blaga,
in pri moji svetovni trgovini; vsak pameten človek
pa mora spoznati, da se od takih malih ostankov in
odrezkov uzorci ne razpošiljajo, ker bi pri več sto
naročbah za uzorce nazadnje ničesa ne ostalo, in je
torej sleparija, če nekatere trgovine s suknom vzlic
temu inserirajo uzorce od ostankov in odrezkov in
so v takem slučaju uzorci le od kosov in ne pa od
ostankov, nakana takega postopanja je očitna.

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjajo ali se pa denar vrne. Barva,
dolgot, cena naj se pri naročbi ostankov naznani.

Razpošilja se le proti povzetju, nad gld. 10—
(93—5) franko.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in
francoščini.

Oznanilo.

Po želji slav. odbora in čast. društvenikov
čitalnice prevzel sem stalno

čitalniško restavracijo

in bodem odslej postregel tudi z obedom.

Meni do sedaj izkazano naklonjenost si
hočem ohraniti z vsestransko skrbno in dobro
postrežbo.

Slavno občinstvo najuljudneje vabim ter se
udano priporočam (206—2)

JOSIP TRINKER

restavrater Ljubljanske čitalnice.

Živežni semenj v Idriji

vršil se bode letos zaradi praznika mesto na veliko sredo
na veliki torek, to je: v dan 24. marca t. l.

Mestno županstvo v Idriji

dne 12. marca 1891.

(211-2)

F. H. Goli.

Vabilo

(225)

seji občnega zbora

okrajne posojilnice Ljutomerske
uknjižene zadruge z neomejeno zavezo.

V posvetovanje in sklepanje pridejo:

1. Račun za leto 1890 z določilom o letnem pridobičku in odvezi načelstva za stran tega računa;
2. izločitev društvenikov vsled §. 37 društvenih pravil;
3. nadomestjenje 5 udov nadzornega svetovalstva;
4. volitev 3 udov v cenilno komisijo.

Seja je na vuzemski ponedeljek dne 30. marca t. l. v šolskem poslopju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri predpoludnem.

V Ljutomeru, 3. marca 1891.

Ravnateljstvo.

Vodovodne instalacije

uravnave kopalnic in kložetov

prevzema

(215-1)

konzorcij

A. C. Achtschin, Srečko Noll, Jos. Stadler.

Zmerne cene! Solidno delo! Garancija!

Vsakovrstna druga dela, spadajoča v to stroko, poprave in prenaredbe izdelajo se hitro in cenó.

Proračuni naredé se na zahtevanje brezplačno.

V Škofji Loki
odda se pod dobrimi pogoji v najem ali na račun
gostilna „na Štemarjih“
od sv. Jurija naprej. (212-2)
Natančneje poizve se pri lastniku g. Valentinu Sušniku.

Št. 339.

(216)

Razglas.

Pri občnem zboru.

Prve dolenske posojilnice v Metliki

registrovane zadruge z neomejenim poroštvom

dne 15. marca 1891 je bil računski sklep in pa bilanca za gospodarsko leto 1890. sledeče potrjen:

Imetje.	A. Bilanca.		Dolgovl.	
	gld.	kr.	gld.	kr.
Gotovine konec l. 1890.	2662	48	537 deležev po 18 gld	9666 —
Posojila na posestva	109862	93	Rezervni fond	3509 68
Posojila na menice	156623	50	Hranilne vloge	251605 16
Zaostale obresti	756	44	Za leto 1891 vsprejete obresti	2085 21
Inventar	30	—	Čisti dobiček	3069 30
Skupaj	269935	35	Skupaj	269935 35

Dohodki.	B. Denarni promet.		Izdatki.	
	gld.	kr.	gld.	kr.
Gotovine konec leta 1889.	2769	26	Nazaj plačani deleži	54 —
Uplačani deleži	65	—	Nazaj plačane hranilne vloge	89261 70
Hranilne vloge	94816	69	Nazaj plačane obresti	69 96
Uplačane obresti	18234	28	Dovoljena posojila	429375 53
Nazaj plačane posojila	409978	42	Razni izdatki	845 81
Razni dohodki	700	67	Upravní stroški	881 97
Skupaj	526564	32	Razni davki	1643 65
			Za dobrodelne namene	122 —
			Dobička društvenikom	1647 22
			Gotovine konec leta 1890.	2662 48
			Skupaj	526564 32

Zadruga imela je koncem leta 1890. 272 društvenikov, pristopili so 3 društveniki in odstopil je jeden društvenik leta 1890.

Društvenih deležev bilo je koncem leta 1890. 537, prirasli so 3 deleži in odpovedani ter nazaj plačani so bili 3 deleži, leta 1890.

To se vsem p. n. društvenikom z dostavkom naznanja, da je računski sklep z bilanco do konca tega meseca vsakemu na ogled v občinski pisarni v Metliki.

Ravnateljstvo prve dolenske posojilnice v Metliki

dne 15. marca 1891.

Anton Prosenik.

F. Zalokar.

Janez Požek.

KARL KMELNIGER

Gradec

Gospodske ulice št. 25

Ljubljana

Mestni trg hiš. štev. 5

priporoča za prihajajočo sezono bogato svojo zalogo

obleke za dame in deklice

po znanih nizkih cenah.

(217)

Blago je popolnoma novo in moderno.

Izboren Dunajski kroj.

Naročila po meri izdelujejo se točno.

**Vsprejme se več
potovalnih in stalnih zastopnikov
za zavarovanja proti teles-
nim nezgodam.**

Ponudbe naj se izvolé pošiljati upravištvu
tega lista pod šifro: „Nezgoda“.

(170-7)

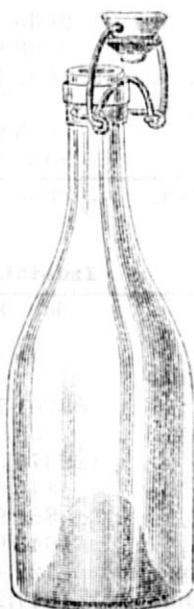
Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krep-
kim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi
in pisavi popolnoma zmožni in morejo dokazati, da je bilo
njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je nji-
hovo gmotno stanje urejeno, ponuja se z oddajo službe
potovalnega zastopnika, kateri službi bi se morali
zavsem posvetiti in s katero je združena stalna plača s
stranskimi dohodki, prilika, ako se njih sposobnost dokaže,
zagotoviti si sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo,
katere **vsem** tem zahtevam ustrezajo in ki imajo **veselje**
do **potovalnega** posla in so vajene, svoje dolžnosti z
resnostjo, pridnostjo in **žilavo vztrajnostjo** izpolno-
vati, pri čemer se pa tudi **brezmadežno** obnašanje zahteva.

Lastnoročno, nemško in slovensko pisane prošnje, ka-
terim se morajo priložiti **prepis** spričeval, pošljejo naj se
pod „11.471“ v **Gradec**, poste restante.

(151-3)

C. kr. izklj. priv.
steklenice
za
pivo

**z žičastim (drate-
nim) zamaškom**

so najizbornejša, obče pri-
znaana priprava, da se pivo
vzdrži dolgo sveže in dobro.
— Dobivajo se v velikosti po

$\frac{1}{2}$ $\frac{7}{10}$ in 1 liter

s potrebnimi **klejavimi** (gu-
mijevimi) **oecimi** po jako
nizki ceni v **Ljubljani** pri

Franu Kollmann-u
zaloga steklenine, porcelana
in svetilk. (190-3)

Popolna razprodaja.

Zaradi popolnega razpusta leta 1831. ustanovljene trgovine za
modno blago in obleke za dame

Hugo Fischerja

v Ljubljani, na Prešernovem trgu,

začne se v soboto, dne 21. marca

(218)

VELIKA RAZPRODAJA

ter se velecenjenim damam ta **izredno ugodna prilika** v
nabavo **vsakovrstnih potrebščin**, katere se prodajajo

še pod lastno ceno

najtopleje priporoča.

Razprodajala se bode **bogata zaloga** dežnih plaščev za dame,
kolobarjev, manteletov, žaketov, klobukov za dame in dekleta,
perila za dame in gospode, volnenega blaga in tkanine, čipkov,
trakov, baršunov in družih rečij za lišp, kakor tudi **na novo**
naročeno blago za pomladno in poletno sezono.

Starejši komadi prodajajo se po 2 gld. in več.

Proda se tudi po ceni **vsa prodajalnična oprava**,
namreč police, omare za blago, mize, skladnice, zrcala, Wert-
heimova blagajnica itd.

POPOLNA RAZPRODAJA.

DR. VALENTINA ZARNIKA
ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL
IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! —
Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slo-
venekega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res
krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zar-
nikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena
knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „NARODNI
TISKARNI“ v Ljubljani.

ALOJZIJ KUNST

založnik obuvala

Židovske ulice 4 v **Ljubljani**, Židovske ulice 4.

Na ogled in izbiro postavljena je bogata, raznovrstna zaloga gotovih
ženskih, moških in otroških čevljev,
lastne fabrikacije

kateri se prodajajo po **znižani ceni**. — Naročila vsake vrste izdelajo
se točno in po ceni. Mera se skrbno hrani. Pri naročilih po pošti
naj se pošlje čevljev-vzorec.

(202-2)

Najceneje kupijo se **klobuki** iz **klobučevine** za gospode
in **dečke** pri

J. S. Benediktu
v **Ljubljani**, (220-1)

in sicer velja:

Moderni kavalir-klobuk mešane
barve 1— gld.
Moderni, mehki klobuk iz klo-
bučevine s širokim trakom in
atlasovim podšivom . . . 1'60 "
Ravno takšen brez podšiva . 1'50 "
Moderni, mehki, visoki klobuk iz
klobučevine z ozkim trakom,
kroj „Triglav“ 1'50 "
Klobuki za dečke od 1.— gld. do 1'20 "
Klobukov je obilo v zalogi in v vseh mo-
dernih barvah, isto tako dobé se po jako
nizkih cenah najnovejše kravate za gospode,
katerih je na izbéro velika zaloga.

Mestni trg 15
priporoča skrbno

Mestni trg 15
izdelane

solnčnike **dežnike**

jednostavno in elegantno narejene, iz solidnega blaga v največji
izbiri in

po **šudovito nizkih cenah**.

Kostumski solnčniki, prevlake in poprave

se dobro in po ceni izvrše.

Naročila po pošti se hitro izvršé proti povzetju.

Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na raz-
polago.

(226-1)